

[Niels Andersen.]

for, klart konstatere særinteressernes politik, en politik, der ønsker at favorisere enkelte befolkningsgrupper på hele befolkningens bekostning. Fra retsforbundets side ønsker vi at medvirke til de bedst mulige kår for en øget produktion, men derudover anser vi det også for vor opgave under de vilkår, der gives, at skabe sådanne tilstande i vort samfund, at alle har lige vilkår, således at de forskellige flid og dygtighed kan blive ligeligt belønnet.

Jeg er klar over, at der kan opstå problemer i overgangstiden, hvis det drejer sig om ophør af en virksomhed, og hvis den opnåede avance ved realisation af aktiverne var tænkt som en sikring af alderdommen; men med hensyn til dette problem henvises der i betænkningen til skattelovens § 37. I øvrigt er jeg villig til mellem anden og tredje behandling at se lidt nærmere på de problemer, der er forbundet hermed, og skal ikke stille mig hindrende i vejen for en mere bevægelig ordning på dette område.

I lovforslagets § 14, som omfatter forskudsafskrivning på skibe, sker der en væsentlig nedsættelse af det foreslåede beløb, 1 mill. kr., idet grænsen sættes til 200 000 kr. Dette er en klar imødekommelse fra finansministeren over for de mindre skibsejere.

Med hensyn til skæringsdatoen, den 1. oktober 1957, for anvendelsen af de nye regler, foreligger der ændringsforslag om at rykke denne dato frem til den 15. september. Denne ændring må hilses med tilfredshed, idet mange erhvervsvirksomheder i de seneste år har ændret deres regnskabsår, således at det afsluttes den 30. september. Disse virksomheder kan nu anvende de nye afskrivningsregler for det kommende skatteår, og det er mit indtryk, at mange erhvervsvirksomheder længes efter at forlade det nuværende afskrivningssystem.

Til forslaget om investeringsfonds er der fra venstres og konservativ side stillet ændringsforslag om at forhøje den procentdel af erhvervsindkomsten, der kan henlægges til investeringsfonds, fra 15 til 20. Det vil imidlertid blive interessant at konstatere, hvor mange virksomheder der vil og kan gøre brug af den fulde afskrivningsret og samtidig udnytte muligheden for oprettelse af investeringsfonds i fuld udstrækning. I

denne forbindelse finder jeg det værdifuldt, at den højtærede finansminister fremhæver, at spørgsmålet om skattemæssig præmiering af andre former for opsparing vil blive taget op til drøftelse i løbet af sommeren.

Det er imidlertid bemærkelsesværdigt, at venstre og konservative ikke ser sig i stand til at gå ind for de foreliggende lovforslags gennemførelse, idet de foreliggende lovforslag jo er udtryk for et længe næret ønske fra erhvervsvirksomhederne og, så vidt jeg kan skønne, fuldt ud dækker de produktionsmæssige krav, der med rimelighed kan stilles. At gå væsentlig videre i den nuværende situation, således som venstre og konservative ønsker det, vil meget let komme til at betyde en overvæltning af byrderne på de befolkningsgrupper, der ikke omfattes af lovforslaget, og det kan vi fra retsforbundets side ikke være medvirkende til. Det vil blive interessant i de kommende år at konstatere, hvorvidt disse love bliver udnyttet fuldt ud. Såfremt det viser sig at være tilfældet, er det min opfattelse, at der er skabt et grundlag for at gå videre ad denne vej. Men det er tillige min opfattelse, at fuld udnyttelse vil betyde en virkelig fremgang i produktionen, øget valuta-indtjening og udnyttelse af hele arbejdskraften, således at arbejdsløshedens spøgelse kan blive manet i jorden. Vil venstre og konservative gøre en samfundsgavnlig indsats, må deres første opgave derfor være at rette en opfordring til erhvervsvirksomhederne om at udnytte disse love i deres fulde udstrækning.

Med disse bemærkninger kan jeg fra retsforbundets side anbefale at stemme for de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Alfred Jensen: Jeg er enig med det ærede medlem hr. Axel Sørensen i, at der ude i offentligheden har været stor interesse for de to lovforslag, der nu er til anden behandling; men jeg tror nok, at meningene om dem er noget forskellige. Der er ikke overalt den store interesse for at gå over til sådanne former for skattefri afskrivninger, al den stund man ved, at de formål, som sådanne gaver skulle fremme, ikke bliver opfyldt i det omfang, folkets tarv kræver det. Erfaringerne viser jo, at de nugældende afskrivningsregler i høj grad har betydet skattelettelse for relativt velstillede per-